

618604626

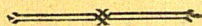
(20134095

5
1
2 (10)

מעשה צדיקים

יכתאב יתאני

Libro II

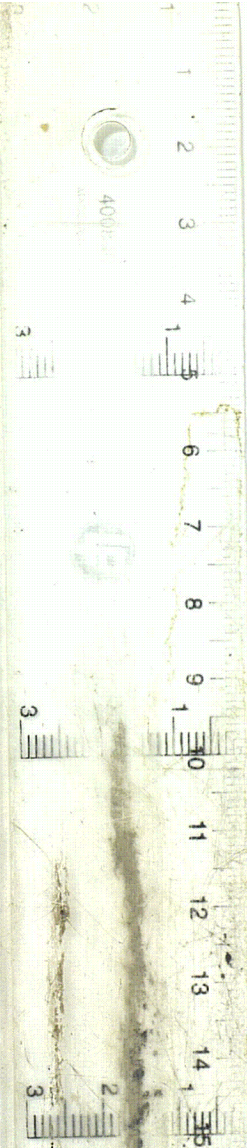
חוקק אטבע מחפוצה למטבעת נזאר

MAKLOUF NADJAR, IMPRIMEUR

Avenue du 12 Avril - SOUSSE (Tunisie)

מעשה רש"י ומדך פראנסא

נרא פי אייאם אסייד רבי עלמח יצחקי (רש"י)
 ע"ה זרי כאן חכם כבוד פי זמיע אהכמות. ואנסמע
 פברתו ענד זמלת אאסם וצארו כלחם משתאקין
 ליראוהו וליתחדתו מעאה. אילא אן וצל פברתו ענד
 מלך פראנסא ורסל להו ומלבתו ליחצר קורדאסחו,
 ולאכן רש"י עמפל בעץ אייאם פי אמשיאן ענדהו
 והאר אסלך נצב כחיר ורכב מעא זמלת אמחאהו
 ומשא לבית רש"י ופלע לבית אסדרש מתאעהו וווד
 זמיע אביבאן מפתוחין וכדלך אכתב מפתוחין ולים
 לקא חתא בנאדם. פצאה בצות ע"י: שלמה ו שלמה:
 ורש"י: זאוב: אש ימלב סירי: פקל להו אסלך: ואין
 אנהי: ורש"י: זאוב: האוואדא אנא. והכדא עכל
 קדאש מן סדרה. וצאר אסלך מרתוש וברנ מן בית
 אסדרש ישר לכעץ נאם: הל סונור הוני יהודי: פנא

618604626

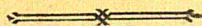
(20134095

5
1
2(10)

מעשה צדיקים

יכתאב יתאני

Libro II

חֲקוּק אִמְבַּע מַחְפּוּזָה לַמַּטְבַּעַת נִזְאָר

MAKLOUF NADJAR, IMPRIMEUR

Avenue du 12 Avril - SOUSSE (Tunisie)

מעשה רש"י ומלך פראנסא

נרא פי אייאם אסיד רבי שלח יצחקי (רש"י)
 ע"ה ירי כאן חכם כבוד פי נסיע אהבמות. ואנסמע
 פברתו ענד נמלת אאם וצארו כלחם משתאקין
 ליראוהו וליתחדתו מעאה. אילא אן וצל פברתו ענד
 מלך פראנסא ורסל להו ומלבתו ליחצר קודראסחו,
 ולאכן רש"י עמפל בעץ אייאם פי אמשיאן ענדהו
 והאר אסלך נצב כחיר ורכב מעא נמלת אמחאהו
 ומשא לבית רש"י ופלע לבית אסדרש מתאעהו וווד
 נסיע אביבאן מפתחין וכדלך אכתב מפתחין ולים
 לקא חזא בנאדם, פצאה בצות ע"י: שלמה ו שלמה:
 ורש"י נאוב: אש ימלכ סידי: פקל להו אסלך: ואין
 אנהי: ורש"י נאוב: האוואדא אנא. והכרדא עכל
 קדאש מן מררה. וצאר אסלך מרתוש וברנ מן בית
 אסדרש ישר לכעק נאם: הל סונור הוני יהודי: פנא

קודראמחו ואחד מן אתלמידים. פקא להו: קול ללרב
 ליכון יניני ואנא נשמחכו באנתו למ ילחקו התא צרר.
 פכרנ להו ארב ורכע קודראמחו. ואמלך קאמחו
 וקא: שאן ערפת קיפת חודאקתך לכבירה. ולאכון
 אנא ניתך בקצר נחבך לתרככר עלייא פי אמר עצים
 אדי חכבית נעמלהו. והווא אדי תצרת מיאת אף
 עפכדי וארבעת ספאין כבאר ופי קצדי לנמשי נתארב
 ירושלים. וזיארדה ענדי פי בלאד עקרון קדר סכעה
 שאף פרסאן אוכרין. ואנא ענדי אחבא באלה אדי נגלב
 אמסלסין אמאכנין תמא ונצאעפתם מן אקוואת אחר-
 בייה. ונחבך לתערפני בעקלך וליס תכאף ולא תכפי
 עלייא שיי. פנאוברה רשי בתאר אכלמאת אמכחצ-
 רין. אנתי תמשי ותגלב ירושלים. ותמלך עליהא
 תלת אייאם. ולאכון פי איום אראבע ימרדוך אמסלסין.
 ותכרנ הארב ותרגע להאדי אבלאד מצחוב ניר בתלת
 פרסאן. פנצב אמלך כתיר מן האר אכלאם וקא:
 יקרר יציר אדי בלאמך חק. ולאכון אידא נרגע תתא
 בארבעת פרסאן נוככל לחמך ללכלאב. ונקתל נמיע
 איתוד אדי פי פראנסא חם משא באמחאהו ללחרב
 ונרא להו נמיע סא תנכבא עליה רשי באתמאם ורגע
 מעא ארבעת פרסאן אדי פצלו להו מן נמיע עסאברהו
 ותרכהו אדי דאם ארבעת מנין. ואתפבר בלאם רשי
 וכמם מעא נפסחו ליצייק עליה ויעלם נמיע איתוד
 והשם יתברך בפטל להו תופמאמחו לאנתו כדכולהו

לכאב אבלאד מאחת חנרה מן סקף אבאב וקתלת
 ואחד מן פרמאנתו הווא ואפיל אראכב עליה. פאנרחס
 אמלך מן האר אתארת לעניב וערף בתצחיה אכלאם
 אדי כאן קלתו להו ארב איהודי. פמשא חאן לרשי
 לירכע קודראמחו. וקבל מא ידכל לדארתו תאמספך
 כתיר למא פפע באנתו סאר אילא רחמת ללה ברוד
 הוא. ושאף אדי האר ארב מן כתר אחכמה מתאעהו
 כאן אנשחר בין נמלת אמם וכלחם כאנו יניו קוד-
 דאמחו ליפסעו מן אקוואחו אנלילה וכמא קאו אמיאדנא
 אחכמים זיל: כל מנתו משתגל פי אתורה הקביה ירמי
 עליה סנבע אפעל וינעלהו ללסחננה וללפעל פי נמיע
 נאצרינתו ויפללעהו מן כל ציקה.

מעשה יזוג תונאר

נראת ואקעה נריבה בין זוג תונאר. אדי תחשרו
 ליספרו בין נמיע במלאיעתם לבלאד אוכרא. וכראו
 בקאיעתם פי אספינה. ופי וקת ארכוב שאוול פלע
 במלעתהו ללספינה פרחאן. ואתאני למא כאן פארנ
 מן דארתו וקאצר פרוק אבתר עמר פי חנרה ומאת
 ללארץ. והם בונע כביר פי רגלהו ואונצב לירגע
 לדארתו בנמיע אמלעה מתאעהו. וכאן חאזן ומתנכבן
 עלא אדי פאתתהו אספינה ולם משא ליביע מלעתהו
 מעא צאחבתו. ולאכון בעד באייאם קלא נאת אמבאר
 אדי האך אספינה נרקת פי אמוצפת הייא ונמיע אנאם

ואסלאיע אדי באנו פיהא, ופי האך לחין ברא האך
אתאנר ליעמי תסביה ושוכרה קודואם הקביה וקס:
נשכרך יא רבי. אדי מייחתני!

כן חוני נתעללמו אדי מליח לכל בנאדם באש י'רח
ויקבל בארצא נטיע אהוארת ואמוצארפאת או א'תע-
מילאת אדי יו'איהו, ולם יתנכבן ולא יכמר קלבתו עלא
כל מא יחדת לתו כן אמוצארפאת, ויהם קב'אתהו
ד'אך סתל אכפריה לינ'פ'ר עלא נטיע דנוכחו ואפ'ע'אהו,
ואירא לקא בעץ א'תעמילאת פי אשנ'אתו וחרכ'אתהו
יקבלחם בא'פ'רחה וארצא, ויכסם סעא נפסתו אדי
ימכן ד'אך פי צלא'תהו.

מעשה אטאיר מעא צייראד

כאן ואחד צייראד אצטאד מאיר יערף לונת אבנאר-
מייה, פקא אטאיר ללצייראד אדי שד'הו: לוכאן חסייבני
נעללמך תלא'תה חכמות כבאר, פקא לתו אצייראד
עללמני א'תלא'תה חכמות ובעד נסייבך, וחין תואפ'קו
עלא ד'אך קא אטאיר ללצייראד:

אוול: אירא תעמל בעץ א'תאנ'ה לם תנרם עליהא.
תאני: לוכאן ואחד יקללך בעץ שאי אדי מא
יתקבלשי פי א'עקל לם תאמ'נהו.

ת'את: א'בוקעת אדי לם תקרר תוצל לתא לם תמסע
פ'יהא.

אצייראד בעד מא סמע האד א'תלת חכמות מייב

אטאיר, ולאכן האד אטאיר למא תסורה קא ללצייראד:
יא ג'אהל, יא ג'אפל, עלאש מייבתני ואנא ענדי פי נופי
חנרה דיאמנ'ם תסוא אף דינאר ד'הב, ואטאיר קא האד
אכלאם ומלע פוק ש'נרה ע'איה, ואמא אצייראד כ'חד מא
סמע האד אכלאם, ג'רא וצאר ט'אע ללש'נרה ותווא
יתכרמף מן פ'רע ל'פ'רע לישר אטאיר אילא אן מאה
ואנכסרו ר'ג'ליה, פקא לתו אטאיר: יא ג'אפל יא ססכין,
מא תכבתש א'וצאיאת מתאעי חתא מאעה וא'תרה ?
קלת לך: אירא תעמל בעץ א'תאנ'ה לם תנרם עליהא,
ואנתי פי מא'תך נרמ'ת אדי מייבתני.

קלת לך: לוכאן ואחד יקללך בעץ שאי אדי מא
יתקבלשי פי א'עקל לם תאמ'נהו, ואנתי אמנ'ה אדי ענדי
פי נופי דיאמנ'סה תסוא אף דינאר ד'הב.

קלת לך: א'בוקעת אדי לם תקרר תוצל לתא לם
תמסע פ'יהא, ואנתי כ'פסמת לתמלע פוק אש'נרה
ותלתקני ופמעת אנך תשדני, אויל עלא עקלך !

מעשה ארכסנדרום מוקרון ובראד אנסא

ג'רא אדי אטלמאן אכמנדרום מוקרון משא לבלאד
פי אפראף אדניא אדי באנו פוככאנהא כלהם נמא,
וחב ליעמל סעאהם פ'חנה, פק'א לתו עלאש ת'הב
תפ'אתן סעאנא, לאנ'הו אירא הנלכנא מא תר'ב'ח ת'תא
פ'ופרה, ואירא ננלכוד יקולו מ'לוד א'עאם אויל עלא

אסלפאן אדי גלכות אנסא . פקא להם אכסנדרום :
 גיבולי פכו . פנאכו להו פבזאת דחב . פקא להם : הל
 אכנאדמיית יאכלו פכו דחב ? פקאו להי : יאפי פי
 בלאדך מא ענדכשי פכו חתא גית לבלאדנא לתאכל
 פכונא ? פקא להם : מא גיתשי עלא אנל מאכם אלא
 עלא אנל תצרוף חכמכם . פקאו להו אידא חכרא
 אדכל מעאנא . סדכל מעתם . ופא גין הוסאן קאעדין
 פי בית אחכם . ואידא בזוג רנא דכלו יתשאכאו וסכב
 פצומתהם הייא : וארדי באע לצאחבתו פרכה ואשארי
 לקא פיהא כנו . פקא אשארי אנא סא שרית כאן א-
 פרכה וליס שרית אכנו . פנאובתו אבאיע : אנא כועתלך
 אפרכה פנמיע סא פיהא . פנשד אחאכם לואחד מנחם :
 ענדכשי מופלה ? קא להו ענדי . פנשד ללתאני : ענדכשי
 ולד ? קא להו ענדי . פקא להם אחאכם ילומכם תת-
 נאסכו מעא בעצבם ואכנו יאפדרוה אולארכם . פרהש
 אסלך אכסנדרום מן האר אחכומה . פקא להו אחאכם
 עלאש דהשת יאפי מא חכמנאשי באחק ? פקא לחב מא
 חכמתו אלא באחק . פנשרוה : לוכאן האר אנאזלה
 גראת פי בלאדך כיפאש כונתו תחכטוהא ? קא להם
 כוננא נטיירו להם ראסחם ננאכרו אכנו גרכלוה לפונת
 אדולה . פרהשו האך אחוכבאם ונשרו ללמלך : יאפי
 אסמר תצב פי ארצכם ? קא להם תצב . וארו נשרוה .
 ואשמש תשרק פי ופונגם ? קא להם תשרק . אכסמלו
 נשרו : והל יוגר ענדכם זואיל פי בלדאנכם ? קא להם

ענדנא . פקאו להו : מא קאעדה חצב לכם אסמר .
 ותשרק עליכם אשמש . אלא עלא כאמר האך זואיל
 אדי ענדכם . והאדא תצחית אפסוק אדי קא : אדם
 וכחמה חושיע הי . אדי מענתהו : אכנארם ואכחיתם
 חנית יא אלה . ואסא אסלך אכסנדרום למא פרג מן
 האר אבלאד כתב עלא ביכאנהא . אנא אכסנדרום
 כנת פפיך אקל וחין גית להנא תעללסת אהדאקה
 ודבארה מן אנסא .

מעשה יואב בן צרויה מעא אנרג

גרא פי אייאם דוד חסלך אדי בעת יואב בן צרויה
 כביר אאמחא מתאעהו למדינת אנרג ליפאתן פיהא
 ולימלכהא . ואנרג חין שאפו מחללת יואב ואצלה
 ליהם גלקו אביכאן וחצצנו אאבראנ . וצארו אמחא
 ישראל דאירין באבלאד מרת סתה שחור וכאן ערדהם
 אתנאש אן אף עפכרי כלהם מן אפרכאן אנכבארה
 אקויין . ובעד חמאם אסתה שחור מן וקופהם עלא
 האר אסדינה תנסעו אכל וקאו ליואב בן צרויה : לפ
 בקינא נחמלו נקעדו אכתר פי האר אלוקפה בניר
 פאידת . ואחנא קאעדין סדרה מוילה ופללינא בלדאנ-
 נא ונסאנא ואולארנא . פקא להם יואב : אש תחכבו
 תעמלו ? קאו להו נחכבו נרנעו לדיארנא . פקא להם :
 ועלאש נרנעו פארנין ואסלך יקאבלנא ראנשין בונת
 פארנין ויסמעו מלך ארץ אדי רנענא פארנין וינתמעו

עלינו ויהארכונו. וארכונו מהאני הייא תעמלו
 מללום ומללעוני ושירוני פי ומפ אכלאד ותסתננאו
 לי מרת ארבעין יום. ואירא שפתו אדם כארז מן
 תחת ביבאן אמדינה אערפו אדי אנא מאולת האי.
 ואירא לאאערפו אדיאנא מתואנשו ארנעו לדוארכם.
 פעמלו להו מתל מא קא וכרא יואב בן צרויה מעאה
 פי הואמהו אף דינאר מצה ומיפתו. ומללענה ושירוח
 כיה ארציה פי דאכל אמדינה מהאע גריגומאה פי דאר
 הגליה אדי באנה ענדהא בנתהא ערוסה וכיה סמעת
 אתכבימה גראת ולקאת יואב מרמי פי אסקיה באנהו
 מיית ודכלת נאראת אמהא וראנלהא וכרזו אתלאתה
 וקאמות ודכלות ללראר וגמלות באמא אסכון ודהנות
 באזית חתא רננעו פי ארוח. פנשרוח: אשכון אנתי?
 פקא לחם: אנא גריני וכניז פי כחללת ישרא ושדדוני
 ודפלוני קודדאם מלמאן ישרא. והאר אמלמאן חכם
 עלייא לירכיוני ויוצפוני פי האר אמדינה. ודלחין
 נרנככם לתעיישוני. וכרא עשרה דנאניר מצה ועמא-
 הם לראנל לערוסה וקא לזו אמשי אקצי איש ילומד.
 וקעד יואב בן צרויה ענדהם עשרה אייאם והומאן
 יואצכו פיה אילא אן רתאה פי צחתהו וכעד דאך חב
 ליכרז וישוף אכלאד. פקאו להו: כיפאש תכרז בתאר
 אכמה וידחשו מיך אנאם והאן עמאוח כסוח אופרא
 ולכמה סן ענדהם כיה לבאמהם וכרז לכררא לוסם
 אמדינה ורא פיהא מיא וארבעין סוק וכל סוק אכבר

מן נירחו, ומשא ענד חראר וקא להו אצנעלי סוף כיה
 הארא אדי תכסר לי. ואחראר חין שאף האך אסיף
 אחפנע, פקא להו יואב עלאש אתפנעת? פנאווכהו
 אחראר עמדי מא ראית סוף כיה הארא: פקא להו
 יואב אעפללי ואחר כיפתו ונעמיד אנרץ באואפי.
 פכרם להו אחראר סוף כיפתו וכראה יואב ועוונתו
 בידהו כמרהו, ואמא פי אתאת מרה עוונתו ולם
 תכסר. פנשרד יואב ללחראר: אשכון אדי יסתאהל
 באש ינקתל בהאר אסיף? פנאווכהו אחראר: הארא
 יסתאהל לינקתל בית יואב בן צרויה חזיר אחרב סתאע
 ישרא, פקא להו יואב: אנא הוא יואב? שוף אשכון
 וראך? .. פרוור תהחו אחראר לישוף אשכון וראה,
 ויואב: גרם להו אסיף פי במנהו וקא להו: איש קאעד
 תחס פי קלבך? פקא להו אחראר קאעד נחס כיה
 אהלג פי במני, פרוהו יואב וקמטהו עלא נצפין וכרז
 לכררא ודכל פי חומה סן אמדינה ולקא פיהא קרר
 כמסה מיאת ראנל מן גבארין אחרב, פדכל עליהם
 וקתלהם אכל ולים בקקא סנחם חתא ואחר, חם רר
 סיפתו פי גלאפתו ורנע ללראר אדי כאן פיהא, וכרז
 אכבר פי אכלאד עלא אמר אסקתולין. וצארו ילותו
 אשכון אדי קתל הארו? פקאו מעא בעצהם הארו מא
 קתלהם כאן אשמדאי מלמאן אנון. פנשרוח מואי
 אראר אדי ענדהם יואב עלא האר אכבר. פנאווכהם
 באנהו לים ענדהו פכר ולא יערף בהאר אואקעה.

וזאד להם נציב מן אבא וקעד ענרחה פי אהאה עשרה
 אייאם אופרין. ובעד כרנ פי זכס אבלאה וסיפתה
 פי ידחו וקתל אף וכמסה מיאת ראנל. וידחו חכמת
 פי אסיף ולם קדר יחללהא. ורנע ללדאה ולקא תמא
 לערוסה פקא להא אעמללי שוייא מא ספון וכדו האה
 אסיף מן ידי. ואערומה חין האתהו עלא האף אהא
 צאהת וקאם להו: אנתי תאכל ותשרב מעאנא וחקתל
 פינא: ופי האך אחין נרם להא אסיף פי במנהא
 ואנמלקת ידחו מן אסיף. חם הנע ללסוק וכסע ברואת
 יציה ויקול: כל מן ענדהו צאיף פי דארהו יניסו
 ללסלמאן. פקרב להו יואב וצרבהו בסיפתו שיההו
 קתיל. וכדאך כאן יעמל בצרב קאתל לכל מן יקאבלהו
 חתא קתל מנתם לפין נפר. ובעד משא קודראם ביבאן
 אבלאד וקתל תמא נמיע אדי כאנו מוגורין. וחל
 ביבאן למדינה וצאר אדם יגרי מן ליביבאן ופי אחון
 פרהו רנא ישראל אכל וצאהו בצות ואחד: שמע ישראל
 ה' אלהינו ה' אחד. ואמא יואב בעד מא חל ביבאן
 אבלאד מלע למסת אבורג אעאי באש ישופות אולאד
 ישראל אדי כאנו לכדרא מן למדינה. ועללא צוחהו
 וקא: כי לא ימוש ה' את עמו בעכוה שמו הגדולי
 אדי נענתהו: למ יתרך ארב קופתו לאנל אספתו
 אעצים.

חם קא להם אחצרו אסלמאן ואדפלו אכל ללמדינה
 ואכסו מאעון אחרב וסללו מיופכם פי ידיכם. ואקתלו

נמיע מא מוגור פי אבלאד ולם חלליו תתא ואחד
 חאי ככלף מן אסלמאן מתאעחם. אחצרוה וניבוה
 פי ירכם. וחאן מחללת יואב דכלת ללמדינה ועמלת
 מתל מא וצאהא יואב בניר פלאף.

ובעד דאך יואב אחפת שאף עלא מאקתו אימין
 מכתוב מזמר. יעך ח' ביום צרה כללהו מן אוול
 כלמה לאכזר כלמה. ורנעו כללהם ומעאחם אסלמאן
 מחצור פי יריהם. וחין וצלו. דכל יואב קודראם דור
 חמלך מנשרהו דוד: אש עמלת וחל קתלת נמיע
 אנרג אדי פי למדינה. וחל תבכתת קול לפסוק אדי
 קא. חמחה את זכר עמלק. פקא להו יואב: כדאך
 עמלת יא מולאי. ומא פצל מנתם חאי כאן אסלמאן
 כרך אדי נבתהו מרכוש פי ידי. ופי האך אוקת משא
 יואב ונאב אסלמאן קודראם דוד חמלך וקאם דוד
 וקתל אסלמאן הווא בידהו. ויואב כדא אתאג מן ראם
 אסלמאן וחמתו עלא ראם דוד חמלך וכאן האד אתאג
 מן אדחב אצאפי ופיה חנרה דיאמנת לם תתקוום במא.
 ואמתא דוד כררגו מן האך למדינה נמיע ארוק
 ושאחנאר ומואען אפצה ודחב ומלכו ופי יואב נמיע א-
 רוק אדי תמא וחרקו כל דיאר אפעאבר ביף מא קא
 אפסוק כפי את מזבחום תתוצון. ורנעו בפרתה
 ונצרה כבירה יאמר. וחרקו נמיע אבלדאן אדי פי ארום
 ולים קאמו ראסחם אבתר ביף מא קא לפסוק. ויהי
 ארום עבדים לדוד. ודכלו ישראל לירושלים בפרתה

קוייה והומאן ישכרו ויסבחו ללאילאה לעצים . וקאבל-
 חם דוד המלך באעז ושאפתכאר . פרבלת לרהבה
 ולאוף ענד נמיע לאקואם אדי דאירין ביחם כוף סא קא
 לפמוק : ויהי דוד לכל דרכיו משכיל והי עסוי . כדאף
 יכון אלה מעאנא ומעא נמיע ישראל אמן .

מעשה חכומת שלמה אנריבה

נרא פי אייאם דוד המלך כאן ואחד ראנל סאכנ
 פי בלאר צנירה וכאן האר אראנל נני כתיר וענדהו
 כסב וכרם ואמלאך שאי עצים . וענדהו ולד והיד אדי
 פלע סנרום כלסתנר ולסכב . ופי יום סן אייאם שרא
 אאב לולדהו סלאיע כתירה ועמאחם לחו באש יספר
 ביחם עלא פריק אכחר . והאר אולד רכב פי אספינה
 וספר לארץ אפריקיא . ועפל סתנר כביר . ודאם פי
 ספרתהו האדי סדרת תמאניה מנין . ופי וספ תאר א-
 סדרה מאת אוכות . ופללא נמיע מא יכסב אמאנה
 ענד כרימהו אפאמן אדי כאן פונאני סתאעהו . והאר
 אפרים כרא יערדב נמיע אססתכרסין סתאע אראר
 ויקללק פיהם סתא סללמו פיה אכל והרכו מן עליה .
 והווא סאז נמלת ארוק ואמא אדי פללאה סידהו סתת
 ידהו וצאר ואכל שארב ופרתאן כהאר אכסב אדי
 כסכהו כניר שקא ולא תעב . ולאכנ בער באייאם
 כתירה רנע אולד סן בלראן אפריקיא . ווצל לכלאדהו
 ודבל לראר כוח וליים לקאה וערף אדי כוח סאת .

וחין דכל לביתוהו כרנ לחו האך אפרים וכאצמהו
 ודוהו ושחמהו בכל לסאן וקא לחו : אש ענדך חוני
 וכיפאש הדכל לדארי הכרא כניר ארן : ואולד כוף
 סמע האר אכלאם רפע עליה וצרכהו בנמע צרכה
 עצימה וצאה עליה : אנתי אש קאערך חוני יא אקל
 אכורדאם . יא סביוע ויא קכיה אפעל יא סארק . ומן
 ארנך לתחוז רוקי ותנפריני פיה ותציר תשחנל פיה
 כאנהו רוק כוך :

וחין אפצאם ככר בינחם וצארו פי צארב וסצרוכ .
 כרנ אולד ינרי ומשאי ישבי ענד דוד המלך סלמאן
 ישראל וקא פי חצרת אסלך : יא כולאייא . אכורדאם
 חכמו פינא וליים כלאץ כן ידהם . חם הכא לחו כנמיע
 אנאזלה . פנשרהו אסלך : ענדכשי שהוד : פנאוכהו לא .
 פנארדא דוד המלך ללכדים וקא לחו : ענדכשי שהוד .
 קא לחו לא . פקא לחם אסלמאן אמשיו כל ואחד עלא
 נפסחו . ולם סמא אנפצא פי האר אנאזלה אדי לים
 פיהא שהוד . ואמא אולד חין סמע האר אכלאם קאם
 יכבי ויציה קורדאם אסלמאן . וצאר יעאור יניה נהאר
 בער נהאר ויקדרם שכאיתהו אילא אן חמק עליה דוד
 המלך וקא לחו : אידא מאזלת העאור תניני . נחכם
 פיך ונעאקכך . קלתלך בערא כאן ענדך שהוד מליה
 וכאן לם ענדך שהוד לם נקדר נחכם לך נאזלהך .
 וכאן שלמת ולד דוד המלך צניר פי אעמר . וממע
 באסר האר אנאזלה . פנארדא אולד וקא לחו זיר עייפ

פי חצרת אסלמאן וכיף יזיד והפק עליך קול להו, יא
 סידי אסלמאן אידא למ תחב תחכם לי נאזלתי אבעתני
 ליד שלמה ולרדך ליחכם לי נאזלתי ויצאהו לי חקקי,
 ויאמר צאר כדאך וקא ללמלמאן האד אכלאם. ואפל-
 מאן בעת אהכומה לשלמה ולרהו, וארנהו ליחכמהא
 ויצרפהא. פקא שלמה ללכרים, האד אסא וארוק מא
 אשכון וקא להו מא באבא והווא רוקי וחקקי, פנשד
 ללולר כדאך וקא להו: האד אסא מתאע אשכון ו
 פנאוכהו אולד: האד אכא ואכמב כללהו מא באבא
 והווא רוקי חלאי. פקא שלמה ללכרים: אנתי תערף
 אוכוך ואין מדפון וקא להו נערף. קא להו שלמה
 אמשי וגיבלי דראע בוך. פמשא לכרים לקבר סידהו
 וקץ להו דראעהו ונאבהו לשלמה וקא להו האוואהא
 דראע באבא. פקא שלמה: כל ואהד מנכם יפצר אדם
 ויחמהו פי אניה וחרהו, ולמא פצרו מן דמחם אאתנין.
 קא שלמה ללכרים: נמשץ דראע אוכוך פי דמסך
 וקימהו, פנמשצו וקאמהו ולם אנצבנ באדם, תם קא
 ללולר: נמשץ אנתי אדראע פי דמסך וקימהו. פנמשצו
 וקאמהו וסלע אדראע כללהו מצבונ באדם, פאכר
 שלמה האך אדראע וורראה לנמיע אקום אדי פי א-
 מחכמה וקא להם: האדא אדם הווא מן הארא אדראע
 ולו למ כאן מן פרר דם למ כאן יצבנ אנדון, פחכם
 עלא לכרים בתרגיע נמיע ארוק ואכמב ללולר, וקא
 ללולר אמשי כוד רוקך ארי הווא מתאע אוכוך אחקיקי.

ואכרים סללם פי נמיע אכמב אדי כאן תחתידהו באסוף
 עליה. ודהשו נמיע אכבאר ישראל פי האד אהכומה.
 והאדא אדי שהרו אהכמים אדי קאו: ויחכב שלמה
 מכל אדם. יעני שלמה כאן חכים אכתר מן גמלת
 אנאם אדי פי אעלם.

מעשה רבי יהושוע בן רוי מעא אלהו הנביא ז"ל

מעשה זרא פי אייאם רבי יהושוע בן לוי אדי כאן
 ישעהי לימשי מעא אליהו הנביא ז"ל וצאה יצללי וים-
 הרנב אייאם כהירח תתא חקבלת צלאההו קודראם
 חקב"ה ועפא אדן לאיזו הנביא לינכשף להו פי אהין.
 פקא איהו ז"ל אש האנתך ופנאוכהו יהושוע אנא נמלב
 מנדך לחבלליני נמשי מעאך ונשופך אש קאער תעמל פי
 אדניא. פקא להו איהו ז"ל לים תקדר תמשי מעאיא.
 קא להו עלאש ופנאוכהו עלא פאמר אנך השוף הואינ
 יאמר אדי למ תקדר תחמלהם, קא להו תתא לוכאן
 הכרא נחב נמשי מעאך. פקא להו מליח אמשי מעאיא.
 ופי האך אהין משאו בין אתנין.

אאוול לילה כאתו פי דאר ואחד פקיר ענדהו מרת
 הו וכא כאן ענדהם פי אדאר כאן כנרה, וכיף שאפחהם
 האד אפקיר זרא להם ווכבלהם ושררבהם ועמל להם
 קרה כביר מתל מא יואתיהם. ופי נצף אליל קאם איהו
 ז"ל וצרב אכנרה קתלחא, ואמא רבי יהושוע בן לוי

כיף שאף מועאינה איש עמל איהו קא מעא נפסחו : חס ושלום. האדא מאחושי איהו : והל ימכן איהו זיל יקתל זואיל אנאם אפוקרא ובאכתר זאילת האד לעני אדי צייפנא ווככלנא ושררבנא : פנשר לאיהו עלא האד א- שאי אפכאף . פקא להו איהו זיל אירא מאזלת הנשרני נחרב עליך !

פמסאוו למוצע תאני ולקאו חמא נני כביר וכאן משנול פי בניאן מלכה כבירה . וחין שאפחם נאו קוד- דאמחו לא כללמחם ולא ופכלחם ולא שררבהם . ופי נצף אליל וקף איהו זיל וקא לרבי יהושוע אוקף . פוקף . פקא להו שר פי ראם האד אהכל . פשר רבי יהושוע פי ראם אהכל . ואיהו שר ראם אהכל אתאני . תם כייל אחיטאן ובנא להו קצור ככאר ותם להו מיא וחמאנין בית . פקא להו ר' יהושוע : אשנווא האד לענב אכביר אדי אראנל אפקיר אדי קדררנא וצייפנא פי דארתו קתלת להו בנרתהו . והאדא אדי מא עמל לנא חתא כבוד ולא רצא ליכללמנא חתא כלמח ו קמת בנית להו האד אקצור אכבאר ?

מן תמא משאוו למוצע אכור וכאנו פיה נאם כללחם אנניא . והאדו למא שאפו האד אזוז נאיין ליהם קאצ- דינהם פי בעץ אשאי . מן כתרית טנאיתחם לפ חכבו חתא יכזרו פיהם ולא ילתפתו להם באונה . ולא עמאוו- הם אעאנה ולא וכלוחם שאי . ופי אצבאח איהו זיל בקקאחם כביר וקא להם : הקביה יעללי קדרכם

וירדכם אבל רייאם .

פמסאוו למוצע אכור . ותמלת אנאם קכלוחם קכול מליח וצייפחם וקדרוחם קדר כביר ולו אדי חומאן נאם פוקרא ומחוסמין אהא . ופי אצבאח כקקאחם כביר איהו זיל וקא להם : הקביה יעמיכם ריים עליכם ! פדהש ר' יהושוע וקא : ראני מא בקיתשי נחמל אכתרו האד לעוונ ותאד אפעל ! נחבבך תקוללי אש האד לעמא אדי קאעד תעמל פיה : פנאוברה איהו זיל אירא נקללך פי אהין נתפרק סננד . קא להו קול . פקא איהו זיל : אעלם אדי האך אראנל אפקיר אדי עמל מעאנא אמליח ואנא קתלת להו בנרתהו . כאנת מרתהו מאשיח תמות להו האך אלילה ואנא צללית לשיית וקתלת בנרתהו באש משאח כפרה עלא מרתהו אדי כאנת עזיזה עליה יאסר . והכרא עמלת . נמש תחת נפשי . יעני רוח קבאח רוח . והאך אנני אמשחאח אדי לפ עמל מעאנא חתא כיר ואנא בנית להו האך אקצור ואכניאן אכביר . אפגב פי דאך לאנהו לוכאן זאד חפר חתא דראעין אוכרין כאן ילקא כנו ורוק כתיר לא פיה לא ערד ולא חמאב . ובהאדא מכקת ובנית להו אקצור . והאד אכני מא ידומשי לאנהו אנכונא כמדיק . נפי וימיה וינהרם פי אקרב וקת ולם בקא ילקא האך ארוק אכרן . והאך אנניא אדי לים קדררנא ואנא בארכתחם לירנעו כללחם רייאם . ותא- די נעלה נעלחחם ביהא לאנהו כל מוצע אדי יכחרו

פיה אריאם עקבתו ויהאך ושמרם, מתל אקולה
 לעמטורה: בכתרה אריאם הנרק למרכב, ואמא
 האך לפוקרא ארי עמלו לנא כבוד בכיר דעית להם
 באש יכון עליהם ריים ברך, לאנהו אמוצע ארי פיה
 ריים ואחר, אכרתהו יהצאוב מתל מא קא בן מירא
 פי אמטלהו: כואחר פאהם תהצאוב לבלאר, ותתא
 אנתי אידא ראיית ואחר צאם ודניא זאחיה פי ונתהו
 אערף ארי כל דאך לתעסהו ולשוסחו פי תסתקבל.
 ואידא ראיית בנוארם מליה והווא נאחל פי נצרה וציקה
 אערף ארי לים דאך פי צרוורתהו אלא לנפרת נפסהו
 מן דנוכחו וטמאיאתהו, ולהאדא ילוסך לתשקא דאים
 פי זעל אכיר, לאנהו אכנאדם ללשקא אתפלג, ואידא
 ראבי רוקף באמא ואכסב אעמי מנהו ללצדקה מא
 דאמחו פי ירך מונור, לאנהו לצדקה הייא ארי
 חוצלץ לכל כסרב מליה והייא ארי תפללץ מן אמות
 ותעיש ויכתר נמלץ ויפולו אייאמך פי אכיר, ויבארכך
 אלה אילאהך פי נסיע עמלך אמן.

מעשה רבי מאיר בעל הנס זיע"א ורבי יהודה הענתותי

מעשה נרא פי אייאם רבי מאיר בעל הנס זיע"א
 ארי כאן מן דאים מא יפרג מן אצלאה נהאע שחרית
 כאן פי לעשרה סתאע אצבאה והדה אדי פי יום מן
 אייאם צללא שחרית ופרג בכרי יגרי, ובער מא כרג

אסתענב מעא נפסהו וקא: אש אסענא איום מן רון
 אייאם ארי פרנת מן אצלאה בכרי, לאזם יכון ארי
 הקביה יתב יעמל איום בעץ נמי עלא ידי, וסא בן
 הווא ורקף פי אצארע יכסם וקת קליל, רא זוג חוש
 מתערין וואחר מנהם נשר לתאני ואין מאשי ז פנאוב-
 חו: הקביה בעתני לנקתל ר' יהודה הענתותי הווא
 ואולאדהו ואבנאתהו ונסלת עאילתהו, פואר לתנש
 נשרדהו: תערפשי עלאש האד לעקובה לכבירה.
 פנאובהו: עלא פאמר עמרהו מא עמל צדקה מן
 רוקהו, וחין סמע ר' מאיר האד אכלאם, קא פי קלכתו
 נמשי לענדהו ונשוף כאן אננבם נפללצתו הווא ועאיל-
 תהו מן האד לצוירה ארי תחתמ עליה, ותאן משא
 ר' מאיר יגרי מן פריק אכור וכיף וצל ללואר לקא א-
 חנש מאשי באש יקתל ר' יהודה הענתותי ונאסחו,
 פנור עליה ר' מאיר באש מא יתעדאשי מן אואר אלא
 מא יאדנתו הווא, ומשא ר' מאיר לדאר ר' יהודה
 הענתותי ונממא ונתהו באש לפ יערפוח, וחין ראוה
 קא: האדא לאזם יכון מארקנא יתב ימרק לנא רוקנא,
 ור' מאיר חין סמע האד אכלאם משא הפכבא פי מרכב
 אנטא, ופיף קער ר' יהודה הענתותי יאבל מעא עאיל-
 תהו, דפל לחם ר' מאיר וקער מעאהם באש יאכל.
 וקאמו אולאדהו יכאצמו פיה דתכבו יסרדוה מן
 אכית, פקא לחם ר' מאיר מא נפרג מן חוני אלא מא
 נאכל לאנני ניעאן פאעמאודה יאכל וישרב, ובער

דאך כדא ר' מאיר כבזה מן אמאידת וקא לר' יהודה
 כוד האד לכבזה ואעמיהאי וקוללי: כוד האד לכבזה
 ליך צדקה. פקא להו ר' יהודה מא יזויכשי אדי כליה
 חתא שבעת ומאזלת תלוונ אכתר. פקאמ ר' מאיר
 ומפא אקנדיל אדי כאן ישעל פי אבית ועררא ונחהו
 ואבית צואת בצו כביר מן ונה ר' מאיר. וחין ראו דאך.
 ערפוח אדי הווא ר' מאיר בעל הנס. ופי אחין וקפו
 כללהם עלא רנליהם ליכבכרו ביה. וכדא ר' יהודה
 הענתותי לכבזה ואעמאחא לר' מאיר וקא להו. כוד
 האד לכבזה ליך צדקה. פכדאחא ר' מאיר וקא להו
 כוד מרתך ואבעתהא למוצע אפור. ואולארך ובנאתך
 אבעתהם למוצע אפור. וכדאך עמל ר' יהודה מתל
 מא וצואת ר' מאיר, ומא תבקקאו פי אדאר כאן
 ר' מאיר ור' יהודה וחרהם. וחין תעדראו סאעתין מן
 אליל. ר' מאיר מררה אהנש ליתעדרא מן אואר.
 ותעדרא אהנש ושק אואר ונא לדאר ר' יהודה הענתותי
 וחב יקתלחו. פדכל להו ר' מאיר בעל הנס ללביה
 ולקא אהנש תמא. פקא להו: אש גאבך להוני? פנאוב
 אהנש: הקב"ה כפתני באש נכרא נקתל ר' יהודה
 הענתותי ונכסמל בנמיע עאלתחו. פנשדתו ר' מאיר
 עלאש? פקא להו לאנהו עמרהו מא עמא צדקה מן
 רזקהו. פנאובתו ר' מאיר כיפאש תקול האד לכלאם.
 והווא אבארח קבלני ווככלני ושרר בני מן מעאמחו
 ושראבהו וואד עמאני האד לכבזה מונה ללפריק!

אכרנ מן האד אבית וליס ענדך קודרה לתחכם פיה
 בחתא האנה דונייה. ופררנהו מן אבית באסיף עליה
 ונלק אבאב פי ונחהו. וקא לר' יהודה: רד באך תחל
 אבאב כאן נדרה אצבאח. וכעד סאעה נא אהנש בחי-
 לה ותקייף בשביחת מרת ר' יהודה וצאר ידק עלא
 באב אבית ויקול חל אבאב יא ראגלי אעזיו! אכרד
 ואסקעה עלייא! חל אבאב... פקא להו ר' מאיר:
 רד באך תחל לאנהו האדי ליסהא מרחך. וכעד בחין
 רנע אהנש בחס ולדהו אכביר וקא: חל אבאב יא באבא
 אעזיו לאוני באיף מן אוחוש לא יצורוני! חל אבאב!
 חל אבאב פיסע!... פקא להו ר' מאיר: רד באך תחל
 לאנהו האדא ליסחו ולדך. אמשי ארקד ולם תחל
 אבאב אכרן. וואד אהנש מררה אופרא ותקייף להו
 כנמלת אולאדהו ואבנאתהו אכל. והומאן פאיצין
 ויעייפו ויצרכו עלא אבאב ויקולו: חל אבאב. חל
 אבאב. ובהאדא כללהו ר' מאיר לים כללאה יחל א-
 באב. וקא להו לם תסמעהאד אכלאם וליס תחל אבאב.
 ואמא אהנש חין רא אדי לים לקא קודרה ליקתל ר'
 יהודה תזעזע ודהש ותכבב מעא אארץ וצאת: אוח.
 אדי אעאיין יחכמו וואפיין יכמלו. ותרב ראסתו
 מעא אחאיט וצאת. וכעד כסאעתין נאה מרת ר' יהודה
 ואולאדהא ואבנאתהא. פקא ר' מאיר לר' יהודה
 אנשדתם אידא נאו פי אליל ונארדאך. פנשדתם ר'
 יהודה ונאובות אדי מן וקת אדי כרנו אבארח פי אליל

מא עאודו נאו כאן האד יצבעה . פקא ר' מאיר לר'
 יהודה . אכרנ מעאיא ונורדיך אשכון הוא אדי כאן
 ינאדי פיד לכארה פי ליל . פכרנו בין אהנין לכרדא
 ולקאו האד אהנש מלווח מיית עלא עתבת אדאר . ופי
 אהין שכרו הקכיה וקא ר' יהודה מבארך אסמחו
 אסוקדום אדי עמל מעאיא . גמ' וכללני מן אמות .
 ואסתכתד כיר ר' מאיר . והלף להו אנהו כל פקיר אדי
 יני ליהרו לים ירנעהו פארנ . ולהאדא נתעללמו מן
 חוני באש כל ואחד מן אכואננא ישראל' אסערופין
 רחמיים ליכונו כל וקת ירחשו עלא אפוקרא והייא פי
 צלאחתהם סתל מא שחד אפסוק . וצדקה תציל ממות'
 יעני אדי יעמי אצדקה יכלץ מן אמות ויעיש עישת אהנא
 וארצא .

מעשה רבי עקיבא מעא אמיית

נרא פי אייאם רבי עקיבא אדי כאן מאשי פי ומט
 בית התיים ולקא ראנל מתעדדי עוריאן ולונהו אכהל
 כיף אפחם והווא קאים עלא ראמהו חמל חטב ויגרי
 כיף זכייאי . פצאה עליה רבי עקיבא ליוקף וקא
 להו : אש האד אכרמה אקאצחה אדי קאעד תכרם .
 קול' לי כאן אנתי כדים ומירך קאצח מעאך נמשי
 ונפכך מנהו . וכאן אנתי פקיר וכחחאנ נעאונך וננניך
 עלא האד אצנעה . פנאווכחו האך אראנל : ונכנך לם
 תעפטלני באכלאם לאנהו אסתוככלין עלייא יככצוני

מעשה צדיקים

ויערבוני , פקא להו ר' עקיבא אשכון אנתי ואש הייא
 צנעתך . פנאווכחו : אנא מיית וכל יום נחטמב אהמב
 ויהרקוני ביה . פנשרהו ר' עקיבא : אש כאנת צנעתך
 פי אדניא אדי כרנה מנהא . פקא להו : כנת נכללץ א-
 מכם ואסודראת עלא אנאם וכנת נדארי לאנניא ונצצר
 אפוקרא . פקא להו ר' עקיבא : סמעתשי מן אסתוככלין
 עליך תמאש רנייה לכלאצץ מן האד אעדאב ו פנאווכ-
 חו : סמעת מנהם בלאם צעיב באש יציר וקאו לי :
 לוכאן ענדך ולד ויוקף פי אקהל ויקול קדיש ואקהל
 ינאווכו . אמן יהא שטיה רבא מברך * תפלץ מן האד
 אעדאב . ולאכן אנא מא כלליתשי ולד ניר אנהו כללית
 מרתי חובלה ומא נערנשי כאן ולרת ולד ושא מופלה .
 וחתא לוכאן ולרת ולד אשכון יעללסחו אתורה ואנא
 מא ענדי חתא חביב .

פי האך אסאעה ר' עקיבא קבל עליה ליכון ילוונ
 ויסחכבר עלא מרחחו אידא ולדה ולד באש יעלמחו
 אתורה ויוקפתו קודראם אקהל ליקול קדיש . חם
 נשרהו ר' עקיבא : אש אסטך ואמם מרתך ואמם בלא-
 דך ו פנאווכחו : אסמי . עוקבאי ואמם מרתי . שושיבת'
 ואמם בלאדי . לנוקעה . ופי אהין משא ר' עקיבא ונשר
 עליה פי בלאדהו . פנאווכחו : יסחק עצאמחו פי נהנס .
 פנשר עלא מרתהו . פנאווכחו : יקמע אסמהא ורכרהא .
 פנשר עלא אולד אצניר . פנאווכחו : מאזא בלא מילה .
 ופי אהין כדאה ר' עקיבא ושאהרהו וחסחו קודראמחו

ליעללמחו לתורה ולם תעללם חתא שאי. ותחיייר ר' עקיבא. וקעד צאים ארבעין יום חתא פרו צות מן אסמא יקול: עלאש אנתי צאים? פנאוב ר' עקיבא וקא: יא רב אעלמין חל לים קודראמך ידי אנא זמנת פיה. ופי האך אחין הקביה חל קלב אולד ותעללם אהורה וקריאת שמע ואעמידה וברכת המזון. ובעד וקקף אולד קודראם אקהל. וקא אולד. ברכו את ה' המבורך. ותאובו אקהל: ברוך ה' המבורך לעולם ועד. ובעד קא אולד קדיש ותאובו וראח אמן יהא שסיה רבא מברך. וסררה אובות מן נצרתהו ועראכהו. ופי האך אלילה גא עוקבא אובו אולד לר' עקיבא פי אמנאם וקא לחו: השיית ירתתהך כיה מא רתתחני וכללצחני מן חכם גהנם! ופי האך אחין קא ר' עקיבא! ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור.

מן חוני נתעללמו וננצחו אפואננא באש יחרצו ליעללמו אולאדהם אהורה ולם יבבלו ליעללמוהם יקולו קדיש פי חיתתהם באש בעד מותהם יכוננו יערפו יקולו קדיש ויזכיו ואדיהם לחיי העולם הבא. וליבאערו עליהם כל עראב. לאנהו אולד יקדר יגלב לאביה כל כיר ומליח פי חיתא אדניא אאכרה.

מעשה אהסיד ועבודה זרה

גרא מעשה עלא ואחר חסיד ידי כאן כאיף השיית וכאן ענדהו גנאן פיה בררובה. והאר אבררובה מונוד

תחתהא. עבודה זרה' וכאנו נסיע אנאם אמתעדתי יקעדו תחת האך אבררובה ויהלכו להו אורע ידי זרעהו פי גיהתהא. וכיף שאף האד אהלאך קא למרת- הו נחב נמשי נקץ אשגרה באש לב בקא ינהלך זרענא מן אנאם ידי יניו ליקעדו תחתהא. ופי אחין כדא א- פאם ומשא ליקץ אשגרה. וחין כדא אוול צרכת ליקצהא מלע להו גן מן תחת אשגרה וקא ללחמיד לים תקץ ואנא נעפיך כל יום דינאר דהב. פקא להו לא. פקא להו נעפיך דינארין. נעפיך תלאתה. פדצא א- חסיד וכמפל מן קצצאן אשגרה ומשא לרארתו. ולמא רנע נדוח אצבאח לקא תלאתה דנאניר דהב. וכדאך צאר כל יום ימשי ילקא תלאתה דנאניר דהב. אילא אן אסתנגא ובנא דיאר ומכאון. ושדא כודראם וכדם וכל יום יאכר אתלאתה דנאניר דהב כניר מא יערף מן אין. בעד באייאם בדאו אולאדהו ימותו. וכדאך כוד- דאמתו. וחין שאף אש קאעד יציר להו. קאל סעא נפסחו. לאזם ענדי דנוכ כביר ידי קאעד יגראי הכדא. ולמא משא הווא ומרתהו ללשגרה ליאכר כיה עאדת- הו. לקא תמא נאם כאנו ילעבו תחת אשגרה וקעד הווא ומרתהו ילעבו פעאחם ולים לקא האך אהלת אדנאניר אדחב. כיה אעאדה. וחב באש יקץ אשגרה, פברג להו עתרום מן תחת אשגרה. וקא להו. לוכאן לים לעבת ופרחת תחת אשגרה. כנת נעפיך אהלתה דנאניר כל יום. ואכא דלחין ידי פרתת סעאחם. לב

בקית נעמיד חתא שאי. פקאם אחסיד ובדאי קץ לשנרה
 פקא להו אעתרום לים הקצני לאנני נקחלק. פכאף
 מנהו אחסיד ומשא ענד אסנהדרין וחכא לחם מא וקע
 להו באחמאם. פקאו להו: אמשי פיסע בייע גמיע ארוק
 אדי כסבתהו מן האך אדנאניר אדי בדיתהם מן און
 ורדהם להו וקץ לשנרה. פכשא אחסיד ועמל כף
 וצאית אסנהדרין ונאדא כודראסוהו ומשא ליקץ לשנרה
 פכרנ אעתרום וקא להו פוד מני סתה דנאניר דחב כל
 יום ולים הקצני. פנאוכהו אחסיד לוכאן העמיני נמיע
 אפצת וידהב אסוגורין פי אדניא למ גרצא ופי איתן.
 הרב אעתרום מן תמא ואחסיד קץ לשנרה ורנע לדאר-
 הו. ופי אעאם אנור. זרע אחסיד אנאן וחצר מיאת
 טרה קד אדי זרע. ובאעתם כחמאניה מיאת דינאר
 דחב ופי אעאם אהאני למא כאן יחרת לקא תחת האך
 לשנרה בנו עצים וקאמחו ארדאית לדארהו. וצאר
 עאיש פי עשה מליחת פי כיאר אהנא וליעאפיה.

מן חוני נתעללכו אדי כל מנהו יעמל נרץ הקרוש
 ברוך הוא יכון ינרם להו אנרהו ויואפיה ברצאת וכיר-
 הו מול אאייאם סתל קול אפסוק: רצון יראיו יעשה.
 יעני השיית דאים יעמל נרץ אנאם אכאייאן מנהו
 ואתאכלין עליה.

מעשה אחסיד מעא אהנרה

נרא פי ואתח תסיד אדי כאן יהפר פי דארהו ולקא

ביר. ועלא סם אביר חנרה סרמר כזיאנה. והאד א-
 חסיד קאם האך אהנרה וחטהא פי ביתהו. בעד
 באייאם נפקת אהנרה וקאת ללחסיד לוכאן הנקלני
 מן האד אסוצע ותנמלני ותנצני ותחפני פי וכמ אבית
 פי סוצע מאחר ונצף. נכון גרבכר עליך דבארה תקדר
 חרבת ביהא רוק כחיר. פנקקלהא אחסיד ונסלהא
 וחטהא פי סוצע נצף. בעד דאך קאת להו אהנרה:
 אמשי ללסוצע אפלאני ותנוד חסא חביבך פלאן א-
 פלאני אדי נאב מעאח זואילתו מליאנין באפצת וידהב
 ופי האך אפריק חסא חופרה כבירה. ויפיה פיהא.
 ואנתי אכרנ קבאתהו ועאונתו וכללצתו כן נצרתו.
 והווא יעמיד אחסאניך סא ורוק כחיר. פכשא אחסיד
 להאך אסוצע אדי קאת להו עלית אהנרה. ולקא חסא
 צאחכתו פאיה פי האך אחופרה ועאונתו וכננעתו.
 וצאחכתו עפאח רוק שאי כחיר. זרנע אחסיד לדארהו
 פרחאן בהאך אכא אעצים. ופי איום אהלת נאדאית א-
 חנרה ללחסיד וקאת להו: לוכאן חשאפל קודראסי
 קנריל נזיר גרבכהך פי רוק כביר אכחר מן האדא.
 ואחסיד חין סמע האד אכלאם. פחם אדי פי אהנרה
 חסא נן אדי קאעד יקררבתו לנגם עבודה זרה. והאן
 כרא קארוסה וחב יכססר אהנרה. פכרנ און מן אהנרה
 וקא ללחסיד: אידא למ חכססר אהנרה נעמד סא כחיר
 למ פיה ערד ולא חסאב. פנאוניהו אחסיד לוכאן
 העמיני גמיע ארוק אדי פי אעאם למ נקבלהו ולאום

נכסמר אהנרה. ואנן חין סמע דאך הרב בארוח. ואל-
חסיד צרב וכסמי אהנרה אמראף ולווחתא. ופי האך
אעאם כדאתחו חקביה נאב לחו רבת כביד יאמר אזי
לם כאן לחו פי בא ולא חסאב ורנע עשיר כביד. וחין
סמעו אהבמים בהאדי אואקעה פרחו וקאו: רצון
יראיו יעשה.

מעשה עלא אצדמה

כאן ואחד רשע. וכל איימאחו. עדראחם רשעות.
וכיף וצל מרין פי פריש אמות ונאמחו דאירין ביה.
ירנבוה ליאכל בעץ אהננה. פשלב עליהם עצמה
מסלוקה. וחין נאבוהא לחו וחב באש יאכלהא. דכל
ואחד עני ומלב יאכל. פקא אמריץ לנאמחו. אעמיות
אעצמה פאעפאו האך אעצמה ללפקיר. וכאן האד
אמריץ עמרהו מא עפא צדקה פי מול עמרהו כאן
האד אעצמה. ופי האך אגמעה מאת אמריץ ואנדפן.
ובעד באימאם ולדהו אכביד חלם ביה ואקף קורדאמחו
פנשרהו: יא באבא ביפאש אנתי קאער פי אעאם אזי
משית לחו? פנאובכהו אובוה: נרצוץ יא ולדי לחסתא-
נס דאים במעמית אצדקה ותורת בדאך היאת אדניא
אאתיה. לאנני אנא פי מול עומרי מא עמית צדקה כאן
האך אעצמה אזי עמיתחא ללפקיר. וחין רחלת סן
האד אדניא. האך אעצמה נלבת זמיע דנוכי. וזכית
לנן ערן. והאדא חבות אקולה אעאמפה אזי יקולוחא

מן יעמל אפיר ילקאה, ומליה לכל בנאדם באש
עמרהו מא ימנע נפסוהו ולא יקלק סן מעמית אצדקה.

מעשה בז סבר

גרא מעשה עלא בן סבר אזי כאן ילוונ דאים ניר
ליעמל אצדקה מול עמרהו. מררה סמע אזי חסא
ואחד יתים פי בלאד קריבה לבלאדהו כאן מהצפר
ליעררם ותעמל אערם סן סבת אפלוס אזי כאן ממלוב
לידפעחם ללערוסה. (לאנתי סאבא אעארת כאנת כאן
אערום הווא אזי ידפע ללערוסה ליתזוונ ביהא, וליס
מתל האד אוקת בעוהיר אזי אשאי אתקלב וצארת
אערוסה הייא אזי תדפע ללראנל... חושמטה וועארז)
ובן סבר אשא בידהו ועאון אערום איתים בזמיע מא
לזמהו סן אסא ושמציונ וניר דאך ולם כללאח נאקץ פי
שאי ופרח בערוסתחו. וכיף רנע בן סבר לדארהו
ותעדרא עלא ואד אזי כאן מולחו ארבעה מיא וכאן
פי האך אואד תועבאן כביד דאים יצר אנאם אזי
יתעדראו. וחין וצל בן סבר ללואד רנע לחו אתועבאן
כיף אקמורת ותעדרא עליה כאנחו מתעדי עלא אמריץ
אילא אן בן סבר שק אואד בניר מא נצר בשאי. ולאכנ
חין קמע אואד ערצהו ואחד יכוף ונשרהו אנתי בן
סבר? פקא לחו נשם פנשרהו ואין כנת האד אוקת?
אחכא לחו בן סבר עלא זמיע מא גרא לחו. פקא לחו
האך אראנל: האדא ופאמך פי ידי ווצל וקתץ לתכרנ

מן האר ארניא . פי האך אמאקה הנייר ונה בן סבר
 וקאם ענייה ללסמא וקא : יא רבון העולמים , אדי
 שקא פי אתורה ופי נטילות חסדים ימות בעמר קציר ?
 האדי אתורה והארמ אנרחא ? וכיפאש חכמת עלייא
 לזמות פי אפריק לבררא מן דארי כוף אזאילה ! ולם
 נרא נאמי ולא נואדעקם ולא יקאמרו ביא ? פי האך
 אחין כרנ צות יקול מן אסמא : עפיתך מינא לחמשי
 לפרשך ותקאבל נאם דארך . פי האך אוקת תפארק
 פעא מלאך אמות ורנע מאשי לפריקהו פועל לבלאר
 ולקא אנאם פארנזין מנחא פקא להם בן סבר תמאשי
 חוני בעק חכם או תלמיד נחב נקאבלחו , פנאובוה
 תמא חוני חכם כביר אסמחו ר' שפיפון בתליש , פמשא
 לחו בן סבר ודכל לענדהו , וחין שאפתו ר' שפיפון
 פרה ביה ודכלהו קודמתו ורא אדי ונחהו מנייר
 ואצפר פקא לחו : אש ענרך יא בן סבר , קוללי אידא
 חטלב לתאכל בעק אהאנה , פנאובוהו בן סבר : לא יא
 רבי לימיני מלצוזן פי כאכלה וענדי כל כיר . פנשדהו
 רבי שפיפון אמאלא עלאש ונהך מנייר ! פהכא לחו
 בן סבר בנביע מא זרא לחו פי אפריק , פקא לחו רבי
 שפיפון עד נמכך וצהה קלבך ולים חזאך ? ואנא
 תאכל אדי הקבית יכללצך מן אמות , ובעד בלמסה
 אייאם וכן סבר באקי קאעד ענר ר' שפיפון וצהר גנם
 נמאם כביר דאיר עלא דאר ר' שפיפון פדכלו לחו
 תלאמידהו וקאו לחו : מא ראיתשי האר אנמאם אדי

פוק דארך ? פקא להם אמשי שופו אידא חורא דאיר
 עלא זמלת אבלאד או עלא דארי כרך ? פי האך
 אסאקה נא מלאך אמות קודאם ר' שפיפון וקא לחו
 אעמיני אאמאנה אדי ענרך . פקא לחו אמא אמאנה
 אדי ענדי ? קא לחו היאחך וכן סבר מצאה עליה ר'
 שפיפון : אמשי אמעי לשנלך ולא ענרך ענדי חתא שאינו
 פרנע מלאך אמות ועארד האר אבלאם פי אסמא וקא :
 יא רבון העולמים ! שפיפון למ כללאני נדכל לדארהו
 והללפני באסמך אכביר ! פנאובוהו הקבית : אמשי קול
 לחו היאחך לים נאברהא . פרנע מלאך אמות ותעארך
 לחו שפיפון מתל אוול סדרה , פי האך אסאקה פרנ
 צות מן אסמא קול : אש נעמל לחאדי אזוג צדיקים אדי
 אוהנא נחכבו חכומה והוסאן יעמלוהא . והאו עלא
 כאמרהם נכמטלהא . אמשי קול להם אדי זרתהם פי
 עמדהם סבעין עאם לכל ואחד מנחם !

מעשה וצאית אנני

כאן ואחד נני כביר ובעת ולדהו לארץ ישראל
 ליתעללם אתורה : ופי מדת ניוב אולר צדן לאב מרצה
 כבירה . וערף אנהו קריב ללמות , וקבל מא ימות
 בעת נאדא אסופרים וקא להם . אכתבו אדי אנא עמית
 נביע רוקי ואמלאכי וכל כסבי ללכדים מתאעי . אמא
 בשרמו ואחד אדי חין יני ולרי יכתאר חאנה ואחדה מן
 נביע אדי כללית . פכתבו דאך אסופרים , ובעד ביום

או יומין מאת האר אני . וצבה אכרים אדי כאן מתכל-
 לפ עלא ארזק . הווא אוארת פי גמיע האך אכמב
 ואאמוא . ובעד דאך בעת עררף אולד בכות אוכות .
 וקא לחו מא ענדך אלא תמלב אש הייא אחאנה אדי
 חאפדהא מן גמיע מא כללא אובוד . ובעת לחו נמכת
 אוצאיה למכתובה בתצחיה אסופרים . ואמא אולד חין
 סכע דאך בעד מא עמל אלאום עלא מות אוכות .
 תחיר טן האר אמר וקא כיפאש באבא יהון ליפרחני
 מן אורת . יא אתרא הארא אנרי אדי קאעד נתעללם
 אתורה ו ותאך אוקה משא ענד אהכם וחכא לחו בו-
 צאית אוכות . פקא לחו אהכם . בוך מא עמל כאן
 אסליח מעאך . לאנחו בהאר אוצאיה אכרים למ יתלו
 באש יסרק ואלא יכבבי שאי מן ארזק . ותווא קום
 אמשי ואשכי ביה ללחכאם . והין יקול לך אהאכם כוד
 חאנה ואחרה מן גמיע מא כללא אובוד . קום אנזי
 וחפ ירך עלא אכרים וקול נחב גאפר הארא . והכרא
 ארזק כללהו ירנע ליד .

אולד עמל דאך . והין וקפו קודראם אהכם וקא
 האר אכלאם . צדר אהכם כאן גמיע אכמב ירנע מן חק
 אולד . לאנחו אדין . כל מא ימלך אכרים ימלכהו
 סידרה . ופרא אולד גמיע ארזק אדי כללא אוכות
 בניר מא צאש מנחו שאי . וגמלת אגאם דחשו מן האר
 אהכמה מתאע אוכות אדי עמלהא באש חפן רזקהו .
 ועאש אולד בעד דאך פי כמא אפיר ואתנא .

מעשה בנת ר' חנינה ור' מאיר

גרא מעשה למא אנקתל ר' חנינה בן חרדיון . ואר
 אסלמאן וצא ליחטמו בנתהו פי דאר אפאנראת .
 וכאנת ברוריה סרת ר' מאיר בעל הנם אפתהא .
 פקאת ברורית לר' מאיר . יא מידי צללי להשיית
 ליבללך אכתי מן האר אמוצע איוני . פקאב ר' מאיר
 וכרא פי ידהו ארבעה מיאת דינאר דהב ומשא למו-
 צעהא וקא : יא אילאחי ברנכה סנך אידא האר
 אצבייה מאהרה וחפצת נפסמה מן כל תאנה דונייה .
 אעמל מעאיוא נס לנפללצחא . ובעד דאך תוכבר פי
 אלבאם ודבל להא . וקא להא כוד הארו אפלום אכל
 וכלליני נבאה מעאך . פקאת לחו יא מידי מא יתימר-
 לישי לאנני סומככה . מזאר נואהא וליס קדר עליהא .
 ופהם אדי הייא נציה ופאהרה וליס קרב להא חחא
 ראול . פכשא לצאחב אדאר וקא לחו : אעמיני האר
 אספלה . וכוד ארבעה מיאת דינאר דהב . ואידא ישל-
 כך פיהא אסלמאן . אעמית מאיתין דינאר ויפצוללך
 מאיתין ואידא אסלמאן ינצב עלך ויחכם ליקהלך
 ותשוף נמכך פי נצרה קול : אלהא דרבי מאיר ענני
 והצילני . וליס יקרר חתא ואתר ליצורך . פקא לחו
 צאחב אדאר מתאע אפאנראת : אש הייא אאמארה
 אדי אילאהך יבללצני כיה כלאמך וקא לחו תאווארו
 אכלאב מתאע דאר אסלמאן אדי יגרמו אכלק תאייא

נדבלו להם ותשוף אש יציר . פמשאו ודכלו ללכלאב .
 וכאמו לכלאב ותאנו עלא האך אראנל . וכאנו יחבכו
 יאכלוה ויבלעוה . וקא , אלהא דרבי מאיר עוני והציל-
 ניי . ותאן לכלאב סכתו וחרבו מן קודדאמהו . פרצא
 צאחב אדאר וקבץ אפלוס ואעמאה אצבייה וכדראה
 ר' מאיר . ולאכן בער דאך תפאק אאמר ענד אסלמאן
 וחרו ותסק וארן ליעללקוהו עלא עודה . ונאנו
 קוייאר אסלמאן לישודה . ותון וצלו ליחמפו ירחם
 עליה קא : אלהא דרבי מאיר ענני והצילני . ולים
 קררו ליקרבו לחו ולא ליטמסוה . פקאו לחו אפברנא
 כיפאש סבת האד אאמר . פהבא להם כנמיע מא
 גרא . פקאו לחו ורדינא צורת הארא ר' מאיר . פעמל
 להם תעזירתו והפוחא עלא באב אכלאד וברנ אמר
 מן אסלמאן יקול כל ואחד אדי ישוף ראנל עלא האד
 אצורה ישרהו וגיבחו ללסלמאן . וכאן יום מן אייאם
 שאפורה אעמא זה ותכבעו וראה והרב מנתם חתא וצל
 לדאר אפאנראת . פקאו מעא בעצהם . מוחא באש
 יכון ראנל כיף הארא ידכל להאר אמוצע . ורגעו מן
 עליה . ופי האך אוקת לרא ר' מאיר חרתהו ואכתחא
 ומשא מכן פי כבלי .

ילומנא נחכבתו פי פעל האד אצדקות ונראו אדי
 בונור אן האר אצבייה הפעת נפסחא מן אדנוב .
 ללצחא תקב"ה מן יד אצחאב אשר . ומתל מא צחח
 אפמוק : שקר חתן והבל היופי מענתהו אסר כרב

ואזין הוא , ולדאך נאכרו עלא אנסא אפלאח ויאמאה-
 ראת ליכוננו ישרדו פי דינהם וצדקותחם . ויעללמו
 אנסא פעאילחם ולים יכוננו מן האך אנסא אדי קאל
 עליהם שלמה עיה . ואחד מן אאף ונרת ומראה פי
 כל האדו למ ונרתי .

מעשה אמראה אמפיסלייה

מעשה גרא עלא ואחרה מראה מפסיפיה אדי
 כאנת קאעדה בין אנסא . וכאנו יחכיו מעא בעצהם
 עלא נחאר נדוח . נחאר אחסאב ואעקאב וקת אדי
 ינמלכו קודדאם חכם אסמא . ואדי כל כנארם לאזם
 יסתקר כנמיע פעאילתו . פקאת האד אמראה אדי
 דאים תתפיסך : אנא כיף נדבל קודדאם אפנלם א-
 ממאוי וינשרוני עלאש עמלות כרא וכרא אנו אש
 עמלות : נעמל רוחי בכבושה ולם נאוכהם חתא
 כלמה . ובעד באייאם קלא . האדי אמראה באחת
 כיף אנאם צבתת בכבושה .

מן חוני נתעללמו באש כל כנארם יחפץ נפסחו
 ולסאנתו מן כלסאת אתפיסך וכאאכתד כלסאת אדי
 יכון פיהם חילול השם . ושומר פיו ולשונו שומר
 מצרות נפשו . יעני אכנארם אדי יחפץ פסחו ולסאנתו
 יחפץ מן כל אציקאת נפסחו .

מעשה אמראה אמכאפה

באן ואחד רב אדי כאנת מרתחו מתפללפת עלית

ותחנם פיה ותעונו בלאסחו. ואירא יקול להא ליום
 אמנך פול כמנת חסבך חסן. וכל פא יקול להא,
 תעמל באסקלוב עלא בלאסחו. ומאן ענדרו ולדרו
 ה' הייא ארי חין פבר ושאף האד אצאם. כל יום
 ויום בין אסחו ואוכוח עלא אדי חנאף פי נמיע אדי
 יוציאה. מאד חין יבעתחו בוח כאש יקול להא עלא
 בעץ אקציה. כאן יקול להא עליהא באסקלוב, מיתא
 בוח וצאח להטייב פמור ערס. יקול להא קללך
 כאבא מייב פמור פול וסא תמייבשי ערס. וכמנת
 הייא תמייב ערס. והכרא כאן יעמל פי כל קציה, או
 וצאיה יקלב לכלאם לאסחו והייא תעמלחו באסקלוב
 ולים כאן פי באחא אדי הייא קאעדה תעמל להו
 נרצחו, ויום מן אייאם, קא ארב לולדחו ר' הייא
 שבה לאל אדי אמך רנעת מן פעלהא ווללאת תעמל
 לי נרצי. פנאוכוהו ולדחו: תערף יא באבא. אדי
 והיאתך לים כיה אדי קאעד תפסם, ניר אנהו אנא
 ראים נברדל כלאמך לאמי ונקולו להא באסקלוב.
 והייא חנאף עליה ותעמל באסקלוב. ותחצור לך
 נמיע קציתך כיה אדי תבכיחחא. פקא להו בוח:
 חוק וברוך! ענכתני עקלייתך ופרחת יאמר בחדאק-
 חך. והארא אדי קא אסיתא: יכרנ מן מצארניך אדי
 יעלמך אומור אדי לים תערפחא. ולאכן ניצציד
 יא ולדי לחסנע נפסן מן האד לפעא באש לסאנד
 לים יסתאנס באכרב אברן. ובראך ר' הייא כיה תזווג

כמנת מרתחו החסך עליה וחנאף עלא בלאסחו.
 וכאן כיה תלומחו בעץ קציה יכתבהא וירבשהא פי
 קולאסאנחו וירדיהא להא. פקאו להו יא רבי אנתי
 תלום עלא מרתך. ועלאש תעמל מעאחא חכרא:
 פנאוכהם: יזוינא אדי ירבכיו וקאסרו לנא באולארנא
 ויכללצונא מן לעוון.

מעשה ערא בניאו בית המהדש

זרא מעשה פי זמאן ר' יהושע בן חנניא, אדי כאן
 חביב יאמר ללסלפאן, חתא וצל אסלפאן עמא מראח
 לליחוד באש יבניו בית המהדש, וחין כאן האד -
 מלפאן הארץ ככל קלבהו ליעמל האדי אהאנה. כתב
 לנמיע אבלדאן אדי פיהם איהוד ומלב מנהם לינמעו
 פי ירושלים ליבניו בית המהדש, וזאר בעת מא כחיר
 ולקקס מן נמיע אבלדאן מן עכו חתא לאנסוכיא אדי
 כאנו פיהם מיאת וסוף מן אהואנת, ואכל תבעתו להם
 מראסיל יוציחם כאש יעמיו לליחוד אסא אדי ילומסחם
 ובראו איהוד מן כל גיחה נינו לירושלים.

ולאכן... בעוונת הרבים, פא כאנשי סחכום מן
 אספא אדי בית המהדש אהאנתה תחבנא עלא יד בני
 אדם, רנע אסלפאן נדם עלא כלסתחו, מן גיחה אדי
 כבאר אסלפנה קאו להו אנהו אירא יכון האד אשאי,
 ואיהוד יבניו בית המהדש האך אוקת חמיה אסלפנה
 מתאעחו, וירנע עני: לאן איהוד יאכרו אסלפנה ליהם

וחרתם, ולא יבקאו יבללצו לא מכם ולא עשור, וירג-
עו ינאפקו עליה גמלה:

אסלמאן דכל פי באחו האד אכלאם וצאר יכמם
כיפאש יעמל, לאנהו בעדא עמאתם אסראח באלכתיבה
וכיפאש ינוגם ידור פי כלסתחו: פי האך אוקת קאר
לתו לכבאראת ואסודכרין מתאעחו אהנא. נעמיוך
דבארה מליחה, והיית תכון תכתב אסר תקול פיה:
אנא ענדי פרהח כבירה לתעמלו נרצי ותחרצו באש
תכניו בית המקדש, ולאכן. הין אנא באש נסללפכם
מא כתיב, ראני נרנככם באש תכונו תכניוהא עלא א-
פצאה אדי תענבני, ונחב נכתב אסמי עליהא אדי אנא
אדי בניחהא כיף אדי חכבית, וראני, נעמיכם תכתארו
תלאתה חואינ: מוא אידא תחכבו תכניוהא כיף אדי
באנת, תכונו תכניוהא פי כוקעה אוכרא ולים פי מוצע-
הא שאוול ואסא אידא תחכבו תכניוהא פי מוצעהא
שאוול, נחככם תעמלוהא מוא אצנר בכמסת דרוע:
מוא אכבר בכמסת דרוע וזכהאד לאמר, כמסלו יקר-
לו אחרא ללמלמאן נערפו תאבת אדי הומאן מא
יקבלושי ליבניוהא, ולא ירצאו יבדדלו בקעתהא ולא
כברהא, והכדא אנתי מא מייתהשי כלסתחך, וכדאך
עמל אסלמאן, והין איחוד קבלו האד לאמר אנדיד
קעדו יכבו מן כתר אצער אדי כאנו פיה, ולאכן אכעק
מנהם קאר: בעד אדי אהנא פי האד אוקת פי ידנא אסמא
לנכניו, מא נסללעוש תסאב לוצאית אסלמאן ומא

נקבלושי לנתמששאו אכתר חתת תכומתהו, ואמא
אנאם אעאקליו אננמעו פי מוצע וצארו יכממו אש הייא
אדבארה אדי יאכרוהא, וכיפאש יעמלו באש יסכבתו
וירציו האך אנאם אהאינין אדי קאעדיו יתכללמו בלא
צואב ולא עקלייה, ודאך באש מא תכוניו בעק א-
מכנה אידא יסמע אסלמאן אדי הומאן נאצכין עליה.

ובעד מא תלממו אשיך ותשאורו, אתפקו באש
אדבארה אדי ענדהם הייא אדי רכי יחושע יכון יחצצר
גמלת אקתל אכל וידרש להם דרוש, ובוגוד אדי הווא
חכם כביר וסולא לסאן יציר יקדר יפאהתם אדי
מאהושי חק באש יכירנו מן לסאנהם בלאם ינצצב
אסלמאן וכדאך צאר, קאם ר' יחושע ודרש דרוש כביר
ועצים, ופי וסם אדרוש נאב משל עלא האדי אצורה:
מרה אציר וקפת להו עצמה פי תלקהו, זרמל
ברראה יצית ויקול: כל מנהו ידכל לפמחו וינתחי להו
אעצמה יכון מחכוב יאסר ענדהו ויעמי להו בלאץ
סליח, ותתא האישה מא חכבת תקמטר כנפסהא
ותדכל לפם אציר, תתא נאננס מיר אדי ענדהו מונקאר
שויל יאסר, ודכל לפמחו ופררנ להו אעצמה כביר
עדאב ולא ונע: ובעד מא נחתאהא להו מלב מנהו
באש יבללצחו... פנאוכהו אציר: אש תחב וכללצך
אכתר מן אציר אדי עמלתהו מעאך: אדי אנתי ועלת
פי וסם פסמי ולם אציריך וכלליתך פרנת כביר...
ותווא ילזמך כל וקת תסתכתי פירי עלא האד אציר

אדי עמלתהו מעאך ו... .

ועלא הארא אדי פי האדי אסאקה אחנא מלזומין
לנשכרו השיית, אדי קדרנא לנקעדו עאישין סאמין
בין אנום אברראנין ולם קאעדן יצדרונא, ואמא מן
בניאן בית המקדש מאזאת תני מאעתהא חין תנכנא
לנא מן אסמא בענלא ובזמן קריב אמן כן יהי רצון.

מעשה רב הונא

רב הונא כאן עגדהו 400 מואען באשראב, ורזעו
להו כל זכרא צער, פדכלו לעגדהו אהכמים ומא להו
כממם, עמלתשי בעין' אעון, וארב עו ביה וקא להם
וצרתו חכממו פייא אדי עמרת. עון? גאובה כממנא.
ומא נמודוש אדי השיית עמלקך האד אכסארה פי אכא-
פל חי, סא להם רב הונא אידא ואחד יערף פייא בעין
אגמטח יסורלי, פנשדוה סאעדשי תעמי לזנגנאן מתא-
עך נצף עואד אדאיה אדי ישיחו? גאובהם רב הווא:
תערפו אדי הווא יסרס אכתר מן אנצף ומא יזומשי
לנעמיה, גאובה אדי יאכד מן אסדראק תנחמב סרקה,
וחתא לוכאן אדי הווא סרס, אנתי מלזום באש תכל-
לצהו, ופי האך אוקת רב הונא סבר עליה באש יעמיה
חקתו, ורחם עליה השיית אדי אכל גלא יאמר ובאעהו
ודבח פיה אכיר ואברכת.

חס אכתאב אלתאני

אנמבע כמטבעת סלליף ננאר כסוסח